

TARYBOS DIREKTYVA 2008/114/EC

2008 m. gruodžio 8 d.

dėl Europos ypatingos svarbos infrastruktūros objektų nustatymo ir priskyrimo jiems bei būtinybės gerinti jų apsaugą vertinimo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 308 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Europos centrinio banko nuomonę ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) 2004 m. birželio mėn. Europos Vadovų Taryba paprašė parengti bendrą ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugos strategiją. Todėl 2004 m. spalio 20 d. Komisija priėmė Komunikatą dėl ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugos kovojant su terorizmu, kuriame pateikė pasiūlymų, kaip geriau užkirsti kelią Europoje vykdomiems teroro aktams prieš ypatingos svarbos infrastruktūros objektus, kaip geriau jiems pasirengti ir į juos reaguoti.
- (2) 2005 m. lapkričio 17 d. Komisija priėmė Žaliąją knygą apie Europos programą dėl ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugos, kurioje numatytos programos ir Ypatingos svarbos infrastruktūros objektų išpėjimo informacinio tinklo sukūrimo politikos galimybės. Atsiliepiamuose apie Žaliąją knygą buvo akcentuota Bendrijos sistemos ypatingos svarbos infrastruktūrai apsaugoti pridėtinė vertė. Buvo pripažintas poreikis padidinti ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugos pajėgumą Europoje ir padėti sumažinti ypatingos svarbos infrastruktūros objektų pažeidžiamumą. Pabrėžta esminių subsidarumo, proporcingumo bei papildomumo principų ir suinteresuotųjų subjektų dialogo svarba.
- (3) 2005 m. gruodžio mėn. Teisingumo ir vidaus reikalų taryba paragino Komisiją pateikti pasiūlymą dėl Europos

programos dėl ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugos (EPCIP) ir nusprendė, kad ji turėtų būti grindžiama visas pavojaus rūšis apimančiu požiūriu, prioritetą teikiant kovai su terorizmo keliamomis grėsmėmis. Pagal šį požiūrį, užtikrinant ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugą reikėtų atsižvelgti į žmogaus, technologijų sukeltą grėsmę ir stichines nelaimes, tačiau pirmenybę reikėtų teikti terorizmo keliamai grėsmei.

- (4) 2007 m. balandžio mėn. Taryba priėmė išvadas dėl EPCIP, kuriose ji pakartojo, kad valstybėms narėms tenka pagrindinė atsakomybė už ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugą jų nacionalinėse teritorijose ir palankiai įvertino Komisijos pastangas sukurti Europos ypatingos svarbos infrastruktūros objektų (toliau – ESI) nustatymo ir priskyrimo jiems bei jų apsaugos gerinimo poreikio vertinimo procedūrą.
- (5) Ši direktyva – tai pirmasis žingsnis siekiant palaipsniui nustatyti ESI, jiems priskirti objektus bei įvertinti būtinybę gerinti jų apsaugą. Šioje direktyvoje daugiausia dėmesio skiriama energetikos ir transporto sektoriams, ir ji turėtų būti peržiūreta siekiant įvertinti jos poveikį bei būtinybę ją taikyti kitiems sektoriams, *inter alia*, informacinių ir ryšių technologijų (IRT) sektoriui.
- (6) Pagrindinė ir galutinė atsakomybė už ESI apsaugą tenka valstybėms narėms ir tokių infrastruktūros objektų savininkams ir (arba) operatoriams.
- (7) Bendrijoje yra tam tikrų ypatingos svarbos infrastruktūros objektų, kurių veikimo sutrikdymas arba sunaikinimas turėtų didelį tarpvalstybinį poveikį. Tai gali būti tarpvalstybinis tarpsektorinis poveikis, atsiradęs dėl tarpusavyje sujungtų infrastruktūros objektų priklausomybės vienas nuo kito. Tokie ESI turėtų būti nustatyti ir infrastruktūros objektai turėtų būti jiems priskirti taikant bendrą tvarką. Saugumo reikalavimai tokiai infrastruktūrai turėtų būti vertinami taikant bendrą minimalų metodą. Dvišalės valstybių narių bendradarbiavimo ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugos srityje sistemos yra tinkamai sukurtos ir veiksmingos priemonės tarpvalstybinių ypatingos svarbos infrastruktūros objektų klausimams spręsti. EPCIP turėtų remtis tokiu bendradarbiavimu. Informaciją, susijusią su konkrečiu infrastruktūros objekto priskyrimu ESI, laikantis galiojančių Bendrijos ir valstybių narių teisės aktų reikėtų išlaptinti nustatant tinkamą slaptumo lygį.

⁽¹⁾ 2007 m. liepos 10 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ OL C 116, 2007 5 26, p. 1.

- (8) Kadangi skirtinguose sektoriuose yra sukaupta konkreiti patirtis, kompetencija ir nustatyti reikalavimai ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugos srityje, Bendrijos požiūris į ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugą turėtų būti formuojamas ir įgyvendinamas atsižvelgiant į sektoriaus ypatumus ir sektoriuje galiojančias priemones, įskaitant Bendrijos, nacionaliniu arba regioniniu lygiu jau galiojančias priemones, ir atitinkamais atvejais į jau įgyvendinamus ypatingos svarbos infrastruktūros objektų savininkų ir (arba) operatorių tarpvalstybinius savitarpio pagalbos susitarimus. Atsižvelgiant į tai, kad privačiojo sektoriaus dalyvavimas prižiūrint ir valdant riziką, planuojant verslo tęstinumą ir veiklos atkūrimą po nelaimių yra labai svarbus, Bendrijos požiūriu reikia paskatinti visapusišką privačiojo sektoriaus dalyvavimą.
- (9) Energetikos sektoriaus ir visų pirma elektros energijos gamybos ir perdavimo (tiekiant elektros energiją) metodų požiūriu laikoma, kad atitinkamais atvejais elektros energijos gamyba gali apimti atominį elektrinių elektros energijos perdavimo dalis, tačiau neapimti konkrečiai branduolinių elementų, kuriems taikomi atitinkami branduolinės energetikos srities teisės aktai, įskaitant sutartis ir Bendrijos teisę.
- (10) Šia direktyva papildomos Bendrijos lygiu ir valstybėse narėse galiojančios sektorių priemonės. Jei Bendrijos mechanizmai jau yra nustatyti, jie turėtų būti toliau naudojami ir prisidės prie bendro šios direktyvos įgyvendinimo. Turėtų būti vengiama, kad atskiri aktai ar nuostatos dubliuotųsi ar prieštarautų vieni kitiems.
- (11) Visuose ESI priskirtuose infrastruktūros objektuose turėtų būti operatoriaus saugumo planai (OSP) arba lygiavertės priemonės, apimančios svarbaus turto nustatymą, rizikos vertinimą bei atsakomųjų priemonių ir procedūrų nustatymą, pasirinkimą ir išdėstymą pagal svarbą. Siekiant išvengti nereikalingo darbo ir dubliavimosi, kiekviena valstybė narė pirmiausia turėtų įvertinti, ar ESI priskirtų infrastruktūros objektų savininkai ir (arba) operatoriai turi atitinkamus OSP arba panašias priemones. Jei tokių planų nėra, kiekviena valstybė narė turėtų imtis veiksmų, kurie būtini užtikrinti, kad atitinkamos priemonės būtų įgyvendintos. Kiekviena valstybė narė turi nuspręsti, kokių veiksmų tiksliausia imtis, kad OSP būtų parengti.
- (12) Priemonės, principai, gairės, įskaitant Bendrijos priemones, taip pat dvišalės ir (arba) daugiašalės bendradarbiavimo sistemos, kuriose numatytas planas, panašus į OSP arba lygiavertis jam, arba numatytas saugumo ryšių palaikymo pareigūnas arba lygiavertis pareigūnas, turėtų būti laikomi atitinkančiais šios direktyvos reikalavimus dėl atitinkamai OSP arba saugumo ryšių palaikymo pareigūno.
- (13) Siekiant palengvinti bendradarbiavimą ir ryšių palaikymą su atitinkamomis nacionalinėmis ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugos institucijomis, visuose ESI priskirtuose infrastruktūros objektuose turėtų būti paskirti saugumo ryšių palaikymo pareigūnai. Siekiant išvengti nereikalingo darbo ir dubliavimosi, kiekviena valstybė narė pirmiausia turėtų įvertinti, ar ESI priskirtų infrastruktūros objektų savininkai ir (arba) operatoriai jau turi saugumo ryšių palaikymo pareigūną arba lygiavertį pareigūną. Jei tokio saugumo ryšių palaikymo pareigūno nėra, kiekviena valstybė narė turėtų imtis veiksmų, kurie būtini užtikrinti, kad atitinkamos priemonės būtų įgyvendintos. Kiekviena valstybė narė turi nuspręsti, kokių veiksmų tiksliausia imtis, kad saugumo ryšių palaikymo pareigūnai būtų paskirti.
- (14) Siekiant veiksmingai nustatyti riziką, grėsmes ir pažeidžiamumą konkrečiuose sektoriuose, būtina, kad ryšius palaikytų tiek ESI savininkai ir (arba) operatoriai ir valstybės narės, tiek valstybės narės ir Komisija. Kiekviena valstybė narė turėtų rinkti informaciją apie jos teritorijoje esančius ESI. Valstybės narės Komisijai turėtų pateikti bendrą informaciją apie riziką, grėsmes ir pažeidžiamumą tuose sektoriuose, kuriuose buvo nustatyti ESI, įskaitant atitinkamais atvejais informaciją apie galimą ESI tobulinimą ir tarpsektorinę priklausomybę, kuria remdamasi Komisija prireikus galėtų rengti konkrečius pasiūlymus, kaip gerinti ESI apsaugą.
- (15) Siekiant palengvinti ESI apsaugos gerinimą, galima sukurti bendras metodikas infrastruktūros objektų turtui kylančiai rizikai, grėsmėms ir pažeidžiamumui nustatyti bei klasifikuoti.
- (16) ESI savininkams ir (arba) operatoriams turėtų būti suteikta galimybė, pirmiausia pasitelkiant atitinkamas valstybės narės institucijas, pasinaudoti ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugos geriausia praktika ir metodikomis.
- (17) Veiksmingai ESI apsaugai užtikrinti būtina palaikyti ryšius, koordinuoti veiklą ir bendradarbiauti nacionaliniu ir Bendrijos lygiu. Tai geriausiai pasiekama kiekvienoje valstybėje narėje paskyrus Europos ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugos kontaktinius asmenis (ESIA kontaktinius asmenis), kurie turėtų koordinuoti Europos ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugos klausimus valstybės lygiu ir su kitomis valstybėmis narėmis bei Komisija.

- (18) Siekiant plėtoti Europos ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugos veiklą tose srityse, kuriose būtinas tam tikras konfidencialumas, tikslinga užtikrinti nuoseklų ir saugų keitimąsi informacija remiantis šia direktyva. Svarbu, kad pagal taikomus nacionalinius teisės aktus arba 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais ⁽¹⁾ būtų laikomasi konfidencialumo taisyklių dėl konkrečių faktų, susijusių su ypatingos svarbos infrastruktūros turtu, kuriais galima pasinaudoti planuojant ir vykdant veiksmus siekiant sukelti nepageidautinas pasekmes ypatingos svarbos infrastruktūros įrenginiams. Įslaptinta informacija turėtų būti saugoma vadovaujantis atitinkamais Bendrijos ir valstybių narių teisės aktais. Kiekviena valstybė narė ir Komisija turėtų laikytis atitinkamą slaptumo žymą, kurią dokumentui suteikia jo rengėjas, atitinkančių reikalavimų.
- (19) Keitimasis informacija apie ESI turėtų vykti pasitikėjimą ir saugumą užtikrinančioje aplinkoje. Keitimuisi informacija būtini pasitikėjimu grindžiami santykiai, kad bendrovės ir organizacijos žinotų, jog jų neskelbtini ir konfidencialūs duomenys bus pakankamai apsaugoti.
- (20) Kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. sukurti ESI nustatymo ir priskyrimo jiems tvarką bei bendrą požiūrį į būtinybės gerinti tokių infrastruktūros objektų apsaugą vertinimą, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl veiksmų masto tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina tiems tikslams pasiekti.
- (21) Šioje direktyvoje gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, ypač pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Siekiant prisidėti prie žmonių apsaugos, šia direktyva nustatoma Europos ypatingos svarbos infrastruktūros objektų (ESI) nustatymo ir priskyrimo jiems tvarka bei bendras požiūris į būtinybės gerinti tokių infrastruktūros objektų apsaugą vertinimą.

⁽¹⁾ OL L 145, 2001 5 31, p. 43.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šioje direktyvoje:

- ypatingos svarbos infrastruktūros objektas – turtas, sistema ar jų dalis, esantys valstybėse narėse, kurie yra ypač svarbūs esminėms visuomeninėms funkcijoms, žmonių sveikatai, saugai, saugumui, ekonominei ar socialinei gerovei palaikyti, ir kurių veikimo sutrikdymas ar sunaikinimas, dėl šių funkcijų nepalaikymo turėtų didelį poveikį valstybei narėi;
- „Europos ypatingos svarbos infrastruktūros objektas“ arba ESI – ypatingos svarbos infrastruktūros objektas, esantis valstybėse narėse, kurio veikimo sutrikdymas ar sunaikinimas turėtų didelį poveikį bent dviem valstybėms narėms. Poveikio mastas įvertinamas pagal bendrus kriterijus. Tai apima tarpsektorinės priklausomybės nuo kitų rūšių infrastruktūros objektų sukeltą poveikį;
- rizikos analizė – atitinkamų grėsmės scenarijų nagrinėjimas, siekiant įvertinti ypatingos svarbos infrastruktūros objekto pažeidžiamumą ir veikimo sutrikdymo arba sunaikinimo galimą poveikį;
- neskelbtina informacija, susijusi su ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsauga – faktai, susiję su ypatingos svarbos infrastruktūros objektu, kurie, juos atskleidus, galėtų būti panaudoti planuojant ir vykdant ypatingos svarbos infrastruktūros įrenginių veikimo sutrikdymą arba jų sunaikinimą sukeliančius veiksmus;
- apsauga – visa veikla, kuria siekiama užtikrinti ypatingos svarbos infrastruktūros objektų funkcionalumą, tęstinumą ir vientisumą, siekiant sutrukdyti grėsmių, rizikos ar pažeidžiamumo atsiradimui, juos sumažinti ir neutralizuoti;
- ESI savininkai ir (arba) operatoriai – subjektai, atsakingi už investicijas į tam tikrą turtą, sistemą ar jų dalį, kurie pagal šią direktyvą priskirti ESI, ir (arba) kasdieninę jų veiklą.

3 straipsnis

ESI nustatymas

- III priede nustatyta tvarka kiekviena valstybė narė nustato galimus ESI, atitinkančius tiek bendrus, tiek sektorių kriterijus bei 2 straipsnio a ir b punktuose pateiktas sąvokų apibrėžtis.

Valstybių narių prašymu Komisija gali joms padėti nustatyti galimus ESI.

Komisija gali atkreipti atitinkamų valstybių narių dėmesį į tai, kad egzistuoja galimi ypatingos svarbos infrastruktūros objektai, kurie gali būti laikomi atitinkančiais reikalavimus priskirti juos ESI.

Kiekviena valstybė narė ir Komisija toliau reguliariai vykdo galimų ESI nustatymo procesą.

2. 1 dalyje nurodyti bendri kriterijai apima:

- a) nukentėjusiųjų kriterijų (įvertinama atsižvelgiant į potencialų žuvusiųjų ar sužeistųjų skaičių);
- b) ekonominio poveikio kriterijų (įvertinama atsižvelgiant į ekonominio nuostolio ir (arba) produktų ar paslaugų pablogėjimo mastą; įskaitant galimą poveikį aplinkai);
- c) poveikio visuomenei kriterijų (įvertinama atsižvelgiant į poveikį visuomenės pasitikėjimui, fizines kančias ir kasdieninio gyvenimo sutrikdymą; įskaitant būtinų paslaugų netekimą).

Bendrų kriterijų ribinės vertės nustatomos atsižvelgiant į konkretaus infrastruktūros objekto veiklos sutrikdymo arba sunaikinimo poveikio rimtumą. Su konkrečiu ypatingos svarbos infrastruktūros objektu susijusios valstybės narės bendriems kriterijams taikytinas tiksliai ribines vertes nustato kiekvienu konkrečiu atveju. Kiekviena valstybė narė kasmet informuoja Komisiją, dėl kokio skaičiaus infrastruktūros objektų kiekviename sektoriuje buvo diskutuojama siekiant nustatyti bendrų kriterijų ribines vertes.

Sektorių kriterijuose atsižvelgiama į atskirų ESI sektorių ypatumus.

Komisija kartu su valstybėmis narėmis parengia gaires, kaip taikyti bendrus ir sektorių kriterijus, bei nustato apytikras ribines vertes, naudotinas nustatant ESI. Kriterijai išlaptinami. Valstybės narės tokių gairių taikyti neprivalo.

3. Įgyvendinant šią direktyvą naudojami sektoriai – energetikos ir transporto sektoriai. Sektorių dalys nurodytos I priede.

Peržiūrint šią direktyvą, kaip nurodyta 11 straipsnyje, galima nustatyti kitus sektorius, naudojamus įgyvendinant šią direktyvą, jei tai laikoma tikslinga. Pirmenybė teikiama IRT sektoriui.

4 straipsnis

Priskyrimas ESI

1. Kiekviena valstybė narė praneša kitoms valstybėms narėms, kurioms didelės įtakos gali turėti galimas ESI, jo pavadinimą ir priežastis, kodėl jis priskiriamas galimam ESI.

2. Kiekviena valstybė narė, kurios teritorijoje yra galimas ESI, rengia dvišales ir (arba) daugiašales diskusijas su kitomis valstybėmis narėmis, kurioms didelės įtakos gali turėti galimas ESI. Komisija gali dalyvauti šiose diskusijose, tačiau neturi teisės susipažinti su išsamia informacija, kuri sudarytų sąlygas neabejotinai nustatyti tam tikrą infrastruktūros objektą.

Valstybė narė, kuri turi prižasčių manyti, kad galimas ESI gali turėti jai didelės įtakos, tačiau valstybė narė, kurios teritorijoje galimas ESI yra, jo dar nenustatė, gali informuoti Komisiją apie pageidavimą dalyvauti dvišalėse ir (arba) daugiašalėse diskusijose šiuo klausimu. Komisija nedelsdama perduoda šį pageidavimą valstybei narei, kurios teritorijoje yra galimas ESI, ir stengiasi sudaryti palankesnes sąlygas šalims susitarti.

3. Valstybė narė, kurios teritorijoje yra galimas ESI, priskiria jį ESI po to, kai toji valstybė narė ir tos valstybės narės, kurioms jis gali turėti didelės įtakos, pasiekia susitarimą.

Būtina gauti valstybės narės, kurios teritorijoje yra infrastruktūros objektas, kuris turi būti priskirtas ESI, sutikimą.

4. Valstybė narė, kurios teritorijoje yra ESI priskirtas infrastruktūros objektas, kasmet praneša Komisijai ESI priskirtų infrastruktūros objektų skaičių pagal sektorius ir valstybių narių, priklausomų nuo kiekvieno ESI priskirto infrastruktūros objekto, skaičių. Pavadinimas žinomas tik toms valstybėms narėms, kurioms ESI gali turėti didelės įtakos.

5. Valstybės narės, kurių teritorijoje yra ESI, informuoja tokio infrastruktūros objekto savininką ir (arba) operatorių apie infrastruktūros objekto priskyrimą ESI. Informacija apie infrastruktūros objekto priskyrimą ESI išlaptinama tinkamu lygiu.

6. Pagal 3 straipsnį ir šį straipsnį vykdomas ESI nustatymo ir priskyrimo jiems procesas užbaigiamas ne vėliau kaip 2011 m. sausio 12 d., o jo peržiūra atliekama reguliariai.

5 straipsnis

Operatoriaus saugumo planai

1. Operatoriaus saugumo plano (OSP) nustatymo procedūros metu nurodomas ESI priskirto infrastruktūros objekto turtas ir esami ar įgyvendinami su saugumu susiję sprendimai to turto apsaugai užtikrinti. II priede pateikiamas ESI OSP nustatymo procedūros minimalus turinys.

2. Kiekviena valstybė narė nustato, ar kiekvienam jos teritorijoje esančiam ESI priskirtam infrastruktūros objektui yra parengtas OSP arba lygiavertės priemonės, kuriomis sprendžiami II priede nurodyti klausimai. Jei valstybė narė nustato, kad toks OSP arba lygiavertė priemonė egzistuoja ir yra reguliariai atnaujinama, tolesni įgyvendinimo veiksmai nereikalingi.

3. Jei valstybė narė nustato, kad toks OSP arba lygiavertė priemonė nėra parengta, ji visomis priemonėmis, kurias laiko tinkamomis, užtikrina, kad būtų parengtas OSP arba lygiavertė priemonė, kuria būtų sprendžiami II priede nurodyti klausimai.

Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad OSP arba lygiavertės priemonės būtų parengti ir reguliariai peržiūrimi per vienus metus nuo infrastruktūros objekto priskyrimo ESI. Šis laikotarpis gali būti pratęstas išimtinėmis aplinkybėmis, suderinus su valstybės narės institucija bei pranešus Komisijai.

4. Tuo atveju, kai ESI jau taikomos priežiūros ar kontrolės priemonės, joms šis straipsnis įtakos neturi, o šiame straipsnyje nurodyta atitinkama valstybės narės institucija yra priežiūros institucija pagal tas galiojančias priemones.

5. Jei laikomasi priemonių, įskaitant Bendrijos priemones, kuriose reikalaujama, kad tam tikram sektoriui būtų parengtas į OSP panašus ar jam lygiavertis planas bei atitinkama institucija vykdytų tokio plano priežiūrą, arba juose nurodomas poreikis tokių planų parengti ir tokią priežiūrą vykdyti, laikoma, kad yra įvykdyti šiame straipsnyje nurodyti arba pagal jį priimti visi valstybių narių reikalavimai. 3 straipsnio 2 dalyje nurodytose taikymo gairėse pateikiamas orientacinis tokių priemonių sąrašas.

6 straipsnis

Saugumo ryšių palaikymo pareigūnai

1. Saugumo ryšių palaikymo pareigūnas yra asmuo ryšiams saugumo klausimais tarp ESI savininko ir (arba) operatoriaus ir atitinkamos valstybės narės institucijos palaikyti.

2. Kiekviena valstybė narė nustato, ar jos teritorijoje esančiam kiekvienam ESI priskirtam infrastruktūros objektui yra paskirtas saugumo ryšių palaikymo pareigūnas arba lygiavertis pareigūnas. Jei valstybė narė nustato, kad toks saugumo ryšių pareigūnas arba lygiavertis pareigūnas yra paskirtas, tolesni įgyvendinimo veiksmai nereikalingi.

3. Jei valstybė narė nustato, kad ESI priskirtam infrastruktūros objektui nėra paskirtas saugumo ryšių palaikymo pareigūnas arba lygiavertis pareigūnas, ji visomis priemonėmis, kurias laiko tinkamomis, užtikrina, kad būtų paskirtas toks saugumo ryšių palaikymo pareigūnas arba lygiavertis pareigūnas.

4. Kiekviena valstybė narė įgyvendina tinkamą atitinkamos valstybės narės institucijos ir saugumo ryšių palaikymo pareigūno arba lygiavertio pareigūno ryšių palaikymo mechanizmą siekiant keistis atitinkama informacija apie nustatytą riziką ir grėsmes atitinkamiems ESI. Šis ryšių palaikymo mechanizmas taikomas nepažeidžiant nacionalinių reikalavimų dėl prieigos prie neskelbtinos ir įslaptintos informacijos.

5. Jei laikomasi priemonių, įskaitant Bendrijos priemones, kuriose reikalaujama, kad tam tikram sektoriui būtų paskirtas saugumo ryšių palaikymo pareigūnas arba lygiavertis pareigūnas, arba juose nurodomas poreikis tokių pareigūnų paskirti, laikoma, kad yra įvykdyti šiame straipsnyje nurodyti arba pagal jį priimti visi valstybių narių reikalavimai. 3 straipsnio 2 dalyje nurodytose taikymo gairėse pateikiamas orientacinis tokių priemonių sąrašas.

7 straipsnis

Ataskaitų teikimas

1. Kiekviena valstybė narė atlieka grėsmės įvertinimą, susijusį su ESI sektorių dalimis, per vienus metus nuo jos teritorijoje esančio ypatingos svarbos infrastruktūros objekto priskyrimo ESI tose sektorių dalyse.

2. Kiekviena valstybė narė kas dvejus metus pateikia Komisijai bendrą informaciją, apibendrintai nurodydama kiekvienam ESI sektoriui, kuriame pagal 4 straipsnį buvo priskirtas jos teritorijoje esantis ESI, būdingas rizikos, grėsmių ir pažeidžiamumo rūšis.

Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, gali parengti bendrą šių ataskaitų formą.

Reikiamą atitinkamą slaptumo lygį kiekvienai ataskaitai nustato informaciją pateikianti valstybė narė.

3. Remdamosi 2 dalyje nurodytomis ataskaitomis, Komisija ir valstybės narės pagal sektorius įvertina, ar reikėtų apsvarstyti tolesnių apsaugos priemonių taikymą ESI Bendrijos lygiu. Šis procesas vykdomas kartu su šios direktyvos peržiūra, kaip nustatyta 11 straipsnyje.

4. Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, gali parengti bendras metodines gaires ESI kylančios rizikos analizei atlikti. Valstybės narės šių gairių taikyti neprivalo.

8 straipsnis

Komisijos pagalba ESI

Komisija per atitinkamą valstybės narės instituciją teikia paramą ESI priskirtų infrastruktūros objektų savininkams ir (arba) operatoriams suteikdama galimybę susipažinti su turima geriausia praktika ir metodikomis bei remdama mokymą ir keitimąsi informacija apie naujus techninius pasiekimus, susijusius su ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsauga.

9 straipsnis

Neskelbtina informacija, susijusi su Europos ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsauga

1. Kiekvienas remiantis šia direktyva valstybės narės ar Komisijos vardu su išlaptinta informacija dirbantis asmuo turi turėti atitinkamo lygio leidimą darbui su išlaptinta informacija.

Valstybės narės, Komisija ir atitinkamos priežiūros įstaigos užtikrina, kad valstybėms narėms arba Komisijai pateikta neskelbtina informacija, susijusi su Europos ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsauga, nebūtų naudojama kitais tikslais nei ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsauga.

2. Šis straipsnis taip pat taikomas nerašytinei informacijai, kuria keičiamasi posėdžiuose, kurių metu aptariami neskelbtini klausimai.

10 straipsnis

Europos ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugos kontaktiniai asmenys

1. Kiekviena valstybė narė paskiria Europos ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugos kontaktinį asmenį (toliau – ESIA kontaktinis asmuo).

2. ESIA kontaktinis asmuo koordinuoja Europos ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugos reikalus valstybėje narėje su kitomis valstybėmis narėmis ir su Komisija. Paskyrus ESIA kontaktinį asmenį, neužkertamas kelias kitoms valstybės narės institucijoms dalyvauti sprendžiant Europos ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugos klausimus.

11 straipsnis

Peržiūra

Šios direktyvos peržiūra prasideda 2012 m. sausio 12 d.

12 straipsnis

Įgyvendinimas

Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, būtinų šiai direktyvai įgyvendinti ne vėliau kaip 2011 m. sausio 12 d. Jos nedelsdamos apie tai praneša Komisijai ir pateikia tų priemonių tekstą bei jų ir šios direktyvos atitikties lentelę.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

13 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

14 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2008 m. gruodžio 8 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

B. KOUCHNER

I PRIEDAS

ESI sektorių sąrašas

Sektorius	Sektoriaus dalis	
I Energetika	1. Elektros energija	Elektros energijos gamybos ir perdavimo infrastruktūros objektai ir įrengimai, susiję su elektros energijos tiekimu
	2. Nafta	Naftos gamyba, perdirbimas, apdorojimas, laikymas ir perdavimas vamzdynais
	3. Dujos	Dujų gamyba, perdirbimas, apdorojimas, laikymas ir perdavimas vamzdynais Suskystintų gamtinių dujų (SGD) terminalai
II Transportas	4. Kelių transportas 5. Geležinkelių transportas 6. Oro transportas 7. Vidaus vandens kelių transportas 8. Jūrų laivyba ir pervežimas jūra trumpais atstumais bei uostai	

Ypatingos svarbos infrastruktūros objektus, kurie gali būti priskirti ESI, valstybės narės nustato vadovaudamosi 3 straipsniu. Todėl ESI sektorių sąrašas pats savaime nesukuria bendros prievolės kiekviename sektoriuje Europos ypatingos svarbos infrastruktūros objektams priskirti tam tikrą infrastruktūros objektą.

II PRIEDAS

ESI OSP NUSTATYMO PROCEDŪRA

OSP bus nurodomas ypatingos svarbos infrastruktūros objekto turtas ir esami ar įgyvendinami su saugumu susiję sprendimai jų apsaugai užtikrinti. ESI OSP nustatymo procedūra mažiausiai apims:

- 1) svarbaus turto nustatymą;
- 2) rizikos analizės, pagrįstos didelės grėsmės scenarijais, kiekvieno turinio objekto pažeidžiamumu ir galimu poveikiu, atlikimą; ir
- 3) atsakomųjų priemonių ir procedūrų nustatymą, pasirinkimą ir išdėstymą pagal svarbą išskiriant:
 - nuolatinės saugumo priemonės, kuriomis nustatomos būtinos investicijos į saugumą, ir nuolat naudoti tinkamas priemonės. Šioje dalyje bus pateikta informacija apie bendrąsias priemones, pavyzdžiui, technines priemones (įskaitant sekimo, prieigos kontrolės, apsaugos ir prevencijos įrangos įdiegimą); organizacines priemones (įskaitant pavojaus signalų ir krizės valdymo procedūras); kontrolės ir patikrinimo priemones; ryšių palaikymą; sąmoningumo skatinimą ir mokymą; ir informacinių sistemų saugumą,
 - laipsniškas saugumo priemones, kurių gali būti imamasi atsižvelgiant į kintamus rizikos ir grėsmės laipsnius.

III PRIEDAS

Tvarka, pagal kurią valstybės narės nustato ypatingos svarbos infrastruktūros objektus, kurie gali būti priskirti ESI pagal 3 straipsnį

3 straipsnyje reikalaujama, kad kiekviena valstybė narė nustatytų ypatingos svarbos infrastruktūros objektus, kurie gali būti priskirti ESI. Kiekviena valstybė narė įgyvendina šią tvarką nuosekliai atlikdama toliau nurodytus veiksmus.

Galimas ESI, kuris neatitinka kurio nors iš toliau išdėstytų nuoseklių veiksmų reikalavimų, nelaikomas ESI ir jam ši tvarka netaikoma. Galimam ESI, kuris atitinka reikalavimus, taikomi kiti šios tvarkos veiksmai.

1 veiksmas

Kiekviena valstybė narė, atlikdama pirmą ypatingos svarbos infrastruktūros objektų atranką sektoriuje, taiko sektorių kriterijus.

2 veiksmas

Kiekviena valstybė narė atlikdama 1 veiksmą nustatytiems galimiems ESI taiko ypatingos svarbos infrastruktūros objekto sąvokos apibrėžtį pagal 2 straipsnio a punktą.

Poveikio mastas bus nustatomas atitinkamu nacionaliniu lygiu naudojant nacionalinius ypatingos svarbos infrastruktūros objektų nustatymo metodus arba atsižvelgiant į bendrus kriterijus. Jeigu infrastruktūros objektas naudojamas būtinai paslaugai teikti, bus atsižvelgiama į alternatyvų galimybes ir į sutrikdymo ir (arba) veikimo atkūrimo trukmę.

3 veiksmas

Kiekviena valstybė narė atlikus pirmus du veiksmus nustatytiems galimiems ESI taiko ESI sąvokos apibrėžties tarpvalstybinį elementą pagal 2 straipsnio b punktą. Galimam ESI, kuris atitinka sąvokos apibrėžtį, bus taikomas kitas šios tvarkos veiksmas. Jeigu infrastruktūros objektas naudojamas būtinai paslaugai teikti, bus atsižvelgiama į alternatyvų galimybes ir į sutrikdymo ir (arba) veikimo atkūrimo trukmę.

4 veiksmas

Kiekviena valstybė narė likusiems galimiems ESI taiko bendrus kriterijus. Nustatant bendrus kriterijus, atsižvelgiama į poveikio rimtumą; ir į alternatyvų galimybes – infrastruktūros objekto, naudojamo būtinai paslaugai teikti, atveju; ir į sutrikdymo ir (arba) veikimo atkūrimo trukmę. Galimas ESI, kuris neatitinka bendrų kriterijų, nebus laikomas ESI.

Apie galimą ESI, kuriam buvo taikyti visi šios tvarkos veiksmai, pranešama tik toms valstybėms narėms, kurioms šis galimas ESI gali turėti didelės įtakos.
